

Harmatcseppek...

www.fonasrokkan.hu

Merev nyüstös szövés

képes útmutató lépésről lépésre

Készítette: Füzes Zsuzsanna

A merev nyüstös szövőkeret a hagyományos szalagszövő, a szádfa elvén működik.

A merev nyüsten hosszanti rések között lyukak vannak, így a nyüst fel-le mozgatásával a felvetés páros és páratlan szálai két réteget képeznek.

Szövéskor a két réteg közt keletkező szádnyíláson keresztül vetjük át a vetüléket a vetelő segítségével.

A merev nyüst egyben borda is: ezzel ütjük be a vetüléket minden átvetés után, majd visszatesszük a nyüstartóba. Egyszer az alsó, egyszer a felső állásba helyezzük, így váltunk a páros és páratlan szálak között.

A nyüstartó közepső állását felvetéskor használjuk.

A szövőkeret felvetésének legegyszerűbb és leggyorsabb módja, ha felvetőpóznát használunk és közvetlenül a bordába fűzve húzzuk ki a felvetés szálait a pózna és a fonalhenger pálcája között.

Rögzítsük a keretre a merev nyüst mögé a pálcátartót, szabadítsuk ki a fonalhenger pálcáját a rögzítő zsinegekből és toljuk ki oldalra:

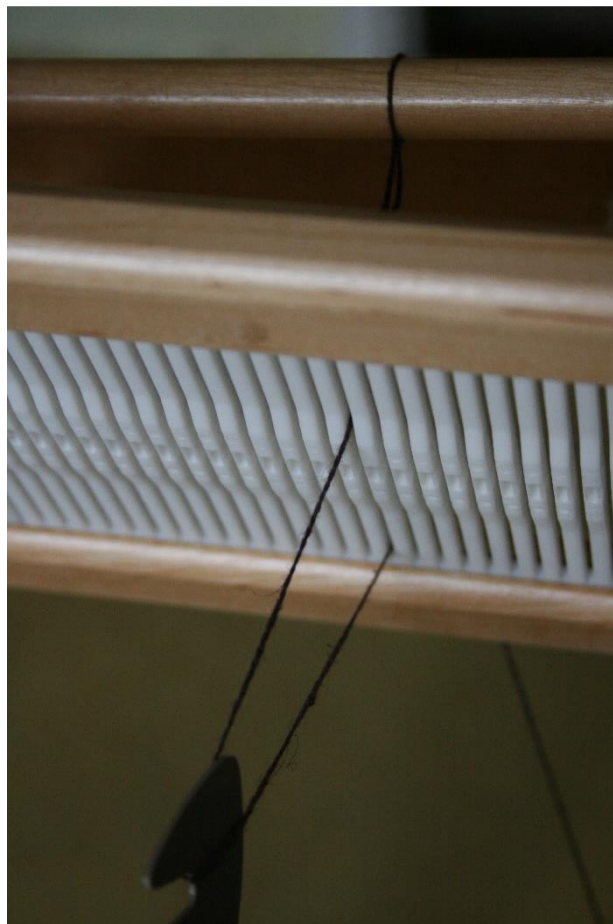

A fonalhenger (hátsó henger) ekkor legyen rögzítve a racsni segítségével.

Kössük a felvetőszál végét a hátsó pálcához. Ha a teljes leszóhető szélességre vetünk fel, a borda legszélső nyílása mögé kössük a felvetőszálat. Ha ennél keskenyebb lesz a felvetés, törekedjünk rá, hogy a szövet szimmetrikusan helyezkedjen el a borda szélességéhez képest. Ha pontosan szeretnénk meghatározni a helyét, a borda sűrűségét alapul véve felezzük el a kívánt szélességre eső szálak számát, és számoljuk le a borda résein. (1 rés + 1 lyuk = 2 szál)

A hátsó pálcához kötött szálat szálhúzó segítségével húzzuk át a résen,

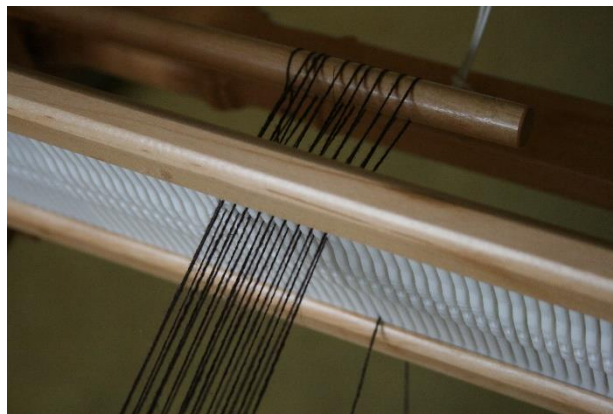

majd akasszuk a szemközi felvetőpóznára.

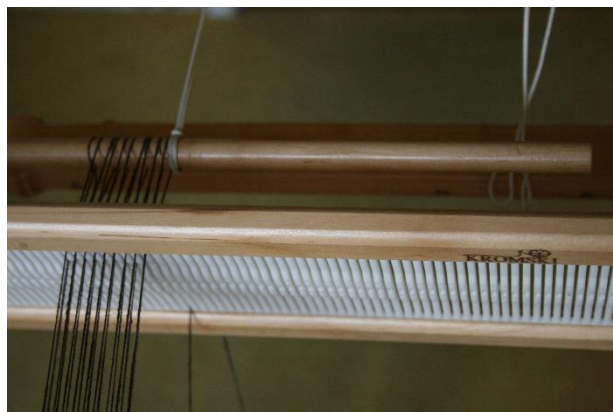

A pózna távolságából adódik a felvetés hossza. Ha pontosan szeretnénk kiszámolni a felvetés hosszát, a szövet tervezett hosszához adjunk hozzá 2x40cm technikai hulladékot (ami az első és hátsó rögzítés miatt keletkezik), a kapott hosszt szorozzuk meg a felvetőszálak számával, így megkapjuk a teljes felvetéshez szükséges fonalmennyiség hosszát.

Folytassuk a szálak részbe fűzőgetését addig, amíg a soron következő lécrögzítő zsineghez érünk.

A zsineg végéből képezett hurkot húzzuk a pálcára, és toljuk a lécet a következő rögzítő zsineg helyéig. Megakadályozhatjuk a megkezdett felvetés összecúszását, ha a pálcát finoman forgatva toljuk a rögzítésben.

Folytassuk a befűzést, majd az utolsó szálvéget kössük a kezdéshez hasonló módon a pálcához.

Ha itt tartunk, helyére igazítjuk a hátsó pálcát, és eltávolítjuk a pálcátartó segédelemet a keretről.

Nem árt tudni, hogy felvetés közben az aszimmetrikus feszítés miatt a keret szeret féloldalasan közelebb csúszni a póznához, ami a felvetés szálainak hossza közötti 10cm-es különbséget is eredményezhet. Ezt a lábamat elé helyezett súllyal vagy a keret előzetes rögzítésével akadályozhatjuk meg. Valamint problémát okozhat, ha nagyon rugalmas felvetőfonalat használunk, vagy ha 3-4 m-nél hosszabb felvetést szeretnénk készíteni ezen a módon. Odafigyeléssel és egy kis gyakorlattal azonban ezek a problémák kiküszöbölhetők.

Ujjunkkal akasszuk le a póznáról a felvetés végét és vágjuk el.

Most elkezdjük a felvetés hosszát feltekerni a (hátsó) fonalhengerre. Az egyenletesség érdekében használjunk közbetétet, és erre tekerjük a fonal hosszát.

Ha van segítségünk, jól jön, ha a két részre osztott felvetőszálakat megfogja és feszesen tartja, mialatt feltekerjük.

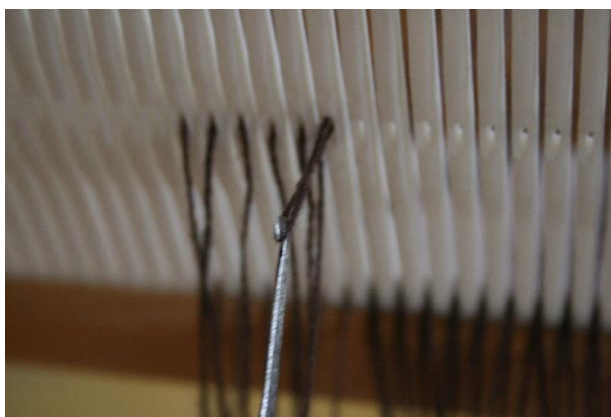

Annyit tekerjünk fel a felvetőszálak hosszából, hogy elől a szálak vége az első (munka-) hengerig érjen. Ekkor a hátul a fonalhengert rögzítsük a racsnival. Most minden részben két szál van. Készen állunk, hogy a párosakat végigfűzzük a borda lyukain.

Fogjuk meg a bal szélső rész két szála közül a felsőt, és fűzzük be a tőle jobbra eső lyukba.

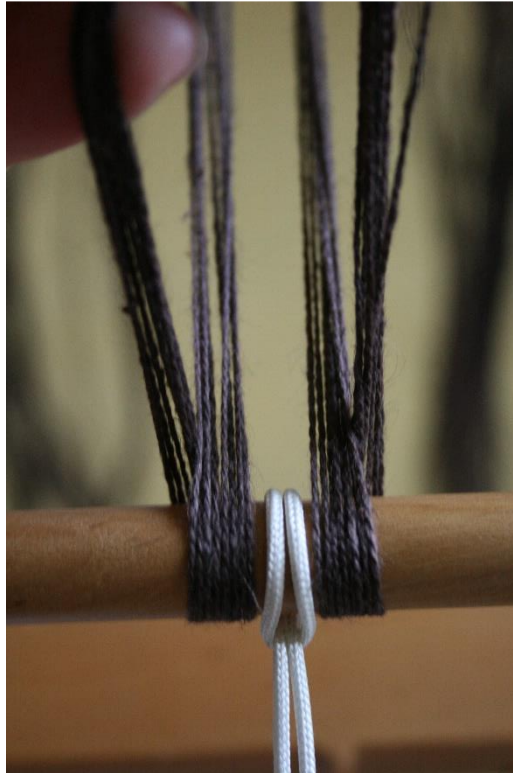

Ha ezen a módon fűzzük be a szálakat, egyszerű dolgunk lesz a szövet szélkialakításánál. Csak arra kell odafigyelni, hogy a nyüst felső állásában jobb oldalról vetjük a vetélt, alsó állásban balról.

Folytassuk a szálak lyukba fűzését az utolsó szálig.

Ha minden szál a helyén van, tincsenként a munkahenger pálcájához kötjük őket, az alábbi módon.

Egy tincs két felével felülről kerüljük meg a pálcát, majd kétoldalról összekötjük őket.

A kötözgetést a középső tincssel kezdjük, a két szélsővel folytatjuk, majd szimmetrikusan folytatjuk a két oldalt váltogatva, hogy ne legyen féloldalas a feszesség.

Minél vékonyabb tincsekkel dolgozunk, annál precízebb lesz az eredmény.

Első körben nem rögzítjük csomóval, csak egyszer megkötjük. Ez a laza megkötés további állítgatást tesz lehetővé, amikor a felvetés teljes szélességében a pálcához van kötve. Ujjhegygel ellenőrizzük a tincsek feszességét. Nem kell pattanásig feszülniük, az a fontos, hogy ne legyen köztük jelentős különbség.

Amelyiket lazának találjuk, fölfelé húzva a tincs két végét, szorítunk rajta.

Érdeemes rászánni az időt a feszesség állítgatására: bőven megtérül, ha egyenletesen dolgoztunk, de bőven meg is bosszulja magát, ha nem.

Ha elégedettek vagyunk a feszességgel, csomóval rögzítjük a tincseket. Ismét a középsővel kezdjük, a két szélsővel folytatjuk, majd szimmetrikusan váltogatjuk a két oldalt.

Ha végigcsomóztuk az egész felvetést, jól megfeszítjük az első henger magunk felé tekerésével, majd rögzítjük a racsnit. A következő lépés az előszövés.

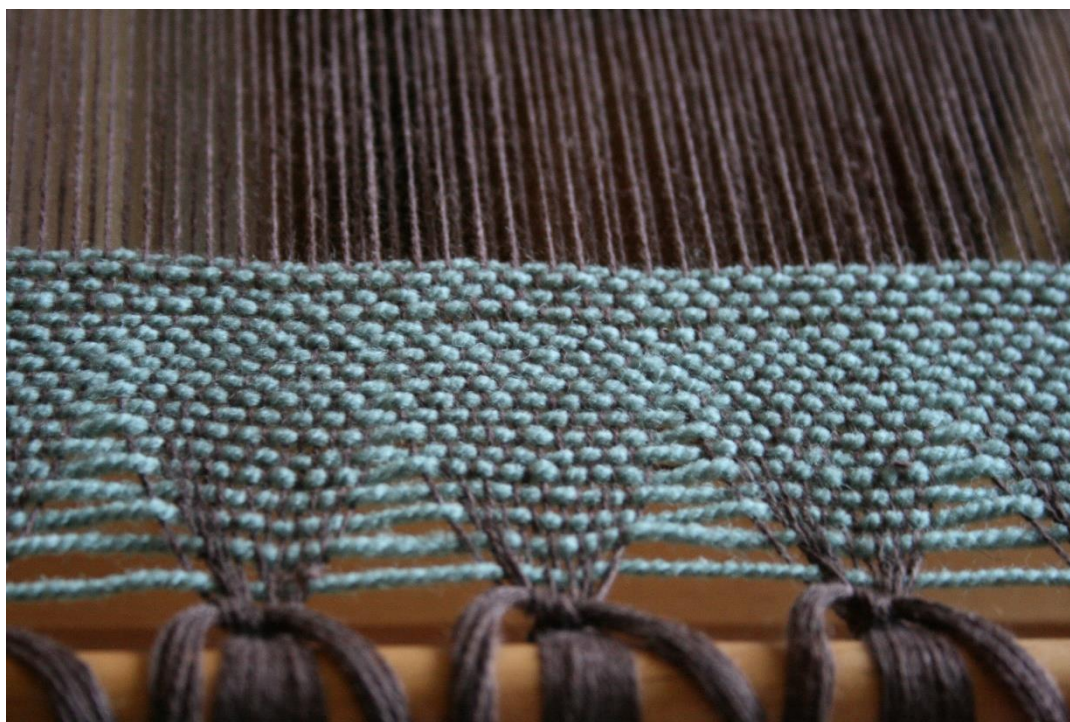

Az előszövés célja, hogy a tincsenként rögzített felvetésben mutatkozó V-alakokat párhuzamossá rendezze. Előszövéshez olyan fonalat használjunk, amit nem sajnálunk eldobni sem, és aminek a vastagsága hasonló a valódi vetülékéhez.

Az első 2-3 sor beütése után a felvetés újabb feszítésre szorul.

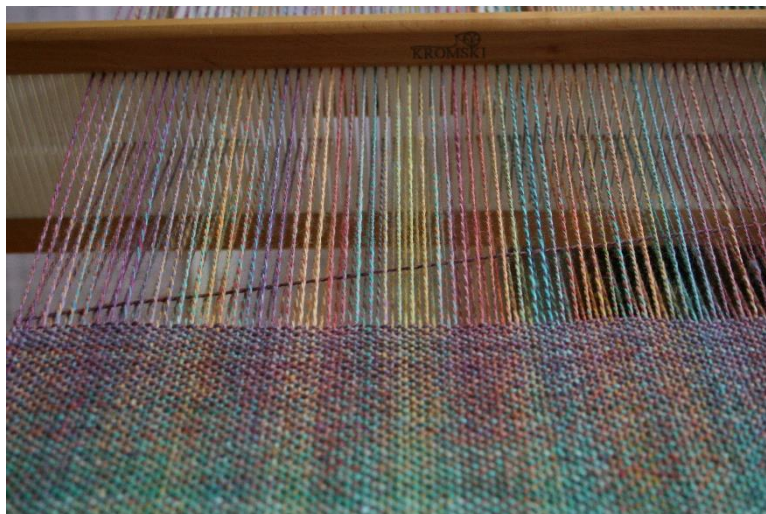
Az előszövés első néhány sorában a széleken hagyjuk bőven kilógni a vetüléket. Csak akkor kezdjük el a széleket formázni, amikor a felvetés már kezd párhuzamossá rendeződni. Ha ezt látjuk, váltunk át a végleges vetülékre, és kezdünk hozzá a szövéshez.

A munkadarab első soránál hagyjunk néhány cm fonalvéget szabadon kilógni. Üssük be az első sort, tegyük vissza a bordát UGYANABBA az állásába, a kilógó szálvéggel kerüljük meg a szélszálat, majd igazítsuk be kézzel az első sor mellé. Üssük be ismét az első sort, majd váltunk nyílást és folytassuk a szövést.

A szép szélkialakítás érdekében minden átvetés után csípjük össze ujjunkkal a szélszálat a kanyarodó vetüléssel, és a túloldalról húzzuk meg finoman a vetüléket. Hagyjuk, hogy rugalmassága szerint visszahúzódjon, de egyenes maradjon. Tartsuk kb. 45 fokos szögben, és így üssük be a bordával.

Menet közben tekerjük fel gyakran a munkahengerre a szövetet, ne várjuk meg, amíg a vetelő megszorul a szádnyílásban. Ha rövidebb szakaszonként haladunk a szövéssel, nem kell attól tartanunk, hogy szemmel látható egyenetlenségei lesznek a vetülék sűrűségének.

Amikor először tekerjük fel a szövetet a munkahengerre, használjunk közbetétet, éppúgy, mint a lánchengernél, különben a pálcát rögzítő zsinetek mentén a feltekert szövet kidomborodik, a felvetés ezeken a pontokon megfeszül, és egyenetlenségeket okoz a legszebben elkészített felvetésben is.

A kész munkát többféle módon is eldolgozhatjuk. Kisebb-nagyobb szálcsoportokon hurkot vetve elcsomózhatjuk, vagy csomózás nélkül összefonhatjuk vagy összesodorhatjuk a szálakat, így rojtokat kapunk. Elvarrhatjuk varrógéppel, cikkcakköltéssel is, vagy kézzel, különféle öltéseket alkalmazva.

Variálható sűrűségű bordával különleges textúrákat hozhatunk létre.

Akár az alapanyagokról vagy a színekről van szó, használjuk a fantáziánkat!

Bátor kísérletezést és örömteli alkotást kívánok!

További ötletekért, inspirációért és eszközök választékáért keresd fel az oldalam:

www.fonasrokkan.hu

